



Magyarországi helyszíneket és az ausztriai Grazot is érintő turné után értek haza a **Face Today**

zenekar tagjai – a

Butu Arnold

(ének, gitár),

Siklódi Bátor

(basszusgitár),

Lukácsi Előd

(gitár), és

László Péter

(dob) négyes a G. Caféban zárta le a koncertsorozatot. Siklódi Bátorral, a zenekar basszusgitárosával beszélgettünk.

Mennyire volt nagy a drukkk a turné előtt és mit kaptatok az elvárásokhoz képest?

Én már napokkal előtte másra sem tudtam gondolni, csak arra, hogy végre elinduljunk. Nem igazán tudtam, mire kell számítanunk majd, mert ez volt az első alkalom, hogy a teljes zenekar testületileg hetekig távol volt otthonától és koncertezett. Sok előkészület és szervezés előzte meg, ami miatt igencsak nagy volt a izgalom. Különösebb elvárásaink nem voltak, arra számítottunk, hogy nagy buli lesz az egész, és persze az is lett. Annak ellenére is, hogy visszatekintve nagyon fárasztónak hat, minden percéért megérte.

Milyen volt a magyarországi közönség? Akadt-e ottani rajongó, könnyen eljut-e az anyaországba a zenétek és a híretek, vagy ez volt az első komoly lépés ehhez?

Tisztában voltunk vele, hogy lesznek üres koncertjeink, mivel kis zenekarként nem volt reálisan

elvárható, hogy tömegek várnak majd mindenhol, de számos helyen nagyon jó közönségünk volt. Voltunk már néhányszor Magyarországon különféle rendezvényeken, de rengeteg olyan hely volt, ahol most jártunk először. Sok esetben segített felszabadulni, hogy új közönségnek mutathatjuk meg magunkat.

Ha eddig nem is jutott el könnyen a hírünk, abban biztos vagyok, hogy a turné után vannak, akik hosszú távra megszerettek bennünket, a zenénket. Összességében nagyon pozitív élményekkel jöttünk haza.

Munka volt vagy szórakozás? Mennyire volt építő hatással a zenekarra a körút?

Mindenképp egy fontos mérföldkő volt a banda életében, mert ez volt az első több hetes koncertkörutunk, ráadásul amiatt, hogy magunk szerveztük le az egészet, sok tapasztalattal gazdagított a jövőre nézve. Bízom benne, hogy előnyünkre lesz majd ez a pár hét. Szerencsére olyan ez az egész számunkra, hogy a munka gyakran egyenlő a szórakozással. Voltak olyan időszakok, amikor keményen dolgoztunk, mert beszúrtunk egy hét stúdiózást is, de a szórakozásból is kivettük a részünket.

Ha már a munkánál tartunk, említésre méltó, hogy Beke Istvánnal (ismertebb nevén Bex), az Ivan and the Parazol billentyűsével dolgozhattunk együtt. Elődnék például ezek maradtak a turné legjobb pillanatai, pedig mindig fenntartásai vannak a stúdiómunkával kapcsolatban, mivel a koncentráció és a feszített munka sok stresszel jár. A Bexszel való közös munka nagyon gördülékenyen ment és ez a végeredményen is hallatszik. A kis nüanszok tetszettek neki legjobban a dalok rögzítése során, amíg elértünk a tényleg kész dalokig.

Melyik volt a kedvenc állomásotok, illetve a legjobb pillanatok a turné alatt?

Igazából mindenkinek volt egy kedvenc helyszíne. Arninak a kiskunfélegyházi, Petinek a kolozsvári koncert tetszett nagyon, hiszen azok után, hogy autómentővel érkeztünk a kincses városba, ehetett egy jót. Előd kedvenc fellépése a soproni volt, mivel ott partnerként kezeltek, és ennek köszönhetően az egyik legjobb buli sikeredett az estéből. Nekem személy szerint a kecskeméti és a soproni koncertünk volt a kedvencem, de a kolozsvári is jól sikerült és nagyon jó volt idehaza, Udvarhelyen is újra zenélni. Sikeresnek mondhatjuk a hazatérést is, hiszen számos élmény maradt az itthoni fellépésekről. Minden ismerősünk kíváncsian állt hozzá az

egészhez és nagyon jól fogadtak, aminek örülök.

Mik a további tervek a közeljövőben?

Azt tervezzük, hogy közzétesszük a kint felvett dalainkat egy EP, vagyis egy középlemez formájában, emellett pedig készülünk a nyárra.